

bandam filiationem ex parte Patris, & n. 4. Super fama deponentes debent deponere cum requisitis, num. 6.
 5 Argumentum à similitudine patris, debile est ad probandam filiationem.
 9 Bona ad extraneos transitoria, transeunt etiam ad naturales. Limita ut nu. 10. & nu. 11.

In alia propositione hujus causæ, fuit resolutum Catharinam esse immittendam in possessionem honorum, de quibus agitur; Quia non satis constabat Octavianum Camillum esse filium Tiberii de foldaris, ita ut per subsequens matrimonium inter eum & Annam contractum, legitimatus censeretur, ac proinde capax succedendi in eisdem bonis, quæ sunt directi domini Abbatis Farfensis, ut habetur in decisione sub die 9. Decembr. 1644. Verum quia postea ad coadjuvandam filiationis probationem, plures testes inducti fuerunt; ideo re denuò discussa adhuc Domini steterunt in decisis.

Quia licet verum sit, quod filiatio, quæ regulariter respectu Patris directè, atque præcisè probari non potest ex conjecturis, & ac presumptionibus justificatur, ad l. Lucius Titius ibique gloss. fin. ff. de cond. & dem. gloss. fin. in l. quia semper vers. Item quod dicit, ff. de in jus vocand. & in l. 1. in verb. quoties vers. sed nomen est impossibile, ff. de prob. & in c. Michaël. in verb. constituit extr. de fil. Presb. & in cap. transmissæ in verb. indicis qui fil. sint legitim. Bald. in cap. per tuas sub n. 4. vers. oppono quia difficilis est probatio, ibique Dec. n. 12. vers. tertio nota, & seq. de prob. Butr. in d. cap. transmissæ sub n. 10. vers. quia cum hæres, & Præpos. sub n. 2. in tertio not. extr. qui fil. sint legitim. Angel. in d. l. 1. sub n. 4. vers. tertio nota, ibique Salyc. n. 2. vers. sed filiationis probatio ff. de prob. Anchar. conf. 225. videtur prima facie dicendum nu. 6. vers. cum enim Paris. conf. 10. n. 39. vers. & istud ac seq. lib. 2. Burfat. conf. 384. sub n. 18. vers. tertio, & ultimo, Sard. conf. 1. sub n. 37. vers. removetur quoque ac seq. Paleot. d. noth. & spur. c. 22. & alii adducti per Lup. de illegitim. com. 1. §. 3. sub n. 1. & 6. vers. præsumitur autem. Rota decis. 238. sub n. 2. vers. Nam cum certa p. 1. di. vers. & in recent. decis. 409. n. 1. & decis. 430. n. 12. vers. Quia cum hæc res, & seq. p. 5. & decis. 314. n. 1. vers. Quia ad hunc effectum p. 6. n. & in Roman. hæred. de Gratian. 7. Febr. 1642. coram R. P. D. meo Royas, in §. quia, & sæpe in aliis, sive quæstio sit cum parentibus, sive cum aliis, ut probatur in d. cap. per tuas extr. de prob. l. si vicinis, Cod. de nupt. Præpos. in d. cap. transmissæ ante fin. vers. Hoc est dubium ibi sed potest responderi & extr. qui fil. sint legitim. Alex. conf. 88. missis tribus primis sub nu. 9. vers. tamen istis non obstantibus lib. 7. Nat. conf. 235. sub n. 1. vers. Et hæc assertio, ac seq. Rot. decis. 247. n. 8. vers. ex prædicto Jacobo, p. 1. & d. dec. 430. n. 14. vers. quia cum ut dictum est, & n. 66. vers. & si regulariter p. 5. & d. decis. 314. n. 18. vers. minus obstat, ac seq. p. 6. recent.

Hæc tamen in decisoriiis judiciis, in quibus agitur de magno, & perpetuo præjudicio, velut de successione, hæreditate, & vel Fideicommissio, requiruntur efficaciores, quam in præparatoriis, & provisionalibus, ut probat text. in l. si quis à liberis §. si vel parens, & l. si neget. ff. de liber. agnoscend. Bald. in l. eam quam. sub n. 8. vers. dic pro solutione, C. de fideicom. & conf. 180. mortuo filio, sub n. 3. vers. præterea lib. 3. Aret. in d. cap. per tuas sub n. 27. Ex his etiam decidetur extra de prob. Nolan. cons.

fil. 22. n. 3. vers. tertio responderetur lib. 3. Burfat. dict. conf. 384. sub nu. 18. vers. secundo dicitur, Gabr. consil. 21. sub n. 24. vers. tamen & n. 45. vers. credo igitur lib. 1. Alciat. in Rubr. ff. de liber. & posth. sub n. 46. vers. Idque in proprietatis Judicio & d. Præs. Reg. 3. Præs. 38. sub n. 8. vers. secundus est, & distinguendo firmavit Rota in recent. decis. 289. sub n. 1. vers. & licet ad effectum. part. 1. & decis. 146. sub n. 9. vers. atque hæc eo magis procedunt part. 3. & d. decis. 314. sub n. 19. vers. tunc enim p. 6. & in Rom. fideicom. de Arron. 23. Junii 1642. coram R. P. D. meo Bichio, in §. casui nostro, vers. præsertim quia non agitur; Quales visæ non fuerunt hæctenus deductæ pro eodem Octaviano Camillo.

Nam testes, pro ejus parte examinati deponunt quidem, quod illa mulier concepit, seu prægnans apparuit eo tempore, quo debebat, & famulabatur in domo præfati Liberii, & sed non bene concludunt quod nullus alius tunc aditum ad eam haberet, vel ejus folius contemplatione retineretur, ut necessarium esset, ad inferendam hinc legitimam præsumptionem, quod ex ipso conceperit, A. r. quibus mod. nat. eff. sui c. 4. ad fin. vers. si quis aut. m. d. functus fuerit ibi, talibus enim solummodo hoc incimus, ubi omnino indubitatus est, & concubina in domo affectus, & filiorum ibidem proles. Bald. in l. filium sub n. 17. vers. sed pone quidam puer natus est, ff. de his qui sunt sui, vel alien. Jur. & conf. 129. n. 3. vers. circa secundum lib. 2. Alex. conf. 157. circa primum dubium. sub n. 2. vers. nisi illa fuisset lib. 5. Roin. conf. 09. sub n. 12. vers. Item ad hoc lib. 3. Rot. consil. 67. vers. præmutuo unum lib. 3. Alciat. in d. rubr. de lib. & posth. sub d. n. 46. vers. Sed etiam quod sit filius Paleot. de Noth. & spur. c. 26. sub n. 6. vers. sicut nec is, & vers. si tamen, & fuit dictum in dict. Rom. hæred. de Gratian. 7. Febr. 1642. coram R. P. D. Royas in §. quinta elicta fuit, ac in d. Rom. fideicom. de Arron. coram R. P. D. meo Bichio in §. Casui nostro non applicatur.

Eoque magis, cum advenitur alii testes Catharinæ affirmantes eandem mulierem, de ann. 1638. & 1639. quo visa fuit gravida & cum aliis quodque nonnullis viris (quos ipsi nominant) conversari solitam fuisse; unde patris certitudo magis excluditur ad text. in l. vulgo concepti, cum ibi not. per gloss. in verb. vulgo, & DD. ff. de stat. homin. Soc. jun. conf. 86. sub n. 36. vers. nec ratio lib. 2. Nat. consil. 205. sub n. 2. vers. maxime ac seq. Paleot. de Noth. & spur. d. c. 26. sub n. 5. vers. quod si nihil, & sequent. & in his terminis respondit Rot. in dict. decisio. 289. sub n. 2. vers. constat enim part. 1. recent. & in dict. Rom. filiat. coram Reverendissimo D. Carrillo in §. Ut quidam prima provenit ex eo, & alios refert Modern. Roman. discept. 562. sub n. 13. vers. nec facit alia conjectura, & seq. vers. quibus additur.

Nec movit Dominos, fomæ hujus pueri, ac Tiberii similitudo, de qua testes deponunt, quoniam ea (ut nostri plerique sentiunt) ex ipsius mulieris imaginatione maxime causari solet, quæ pluribus interdum objectis intenta, diversas mente, ac utero solet concepto foetui ingignere qualitates. Ideoque Argumentum & inde desumptum quasi ipsius naturæ testimonio munitum fallax nimium est (nisi alia certiora concurrant, ut concurrebant in illis casibus in quibus à Rota fuit alias approbatum) juxta gloss. in l. quæret aliquis vers. Sed accidit forte, ff. de verb. signif. & ex nostris probant Bart. in l. Gallus in princ. n. 14. vers. Sed hoc quod dicit de assimilatione, ibique late protegitur Forun. Garz. n. 118. vers. Alia fuit opinio, & seq. Mar. Salam. n. 59. vers. An ejus sit, & seq. ff. de liber. & posth.

Castr.

Castr. conf. 115. super primo sub n. 3. vers. nec in hoc lib. 1. Paris. d. conf. 10. n. 59. vers. similitudo etiam, ac seq. lib. 2. Decian. conf. 1. n. 117. vers. 15. lib. 3. Menoch. præf. 53. à nu. 45. vers. Quinta est conjectura & seq. lib. 6. & de Arb. Jud. cas. 89. n. 97. vers. Quinta conjectura & seq. Lup. de illegitim. com. 2. §. 3. n. 47. vers. traditur insuper, Tiraquell. ad ll. concub. leg. 7. sub n. 52. vers. illud autem, Guillelm. Bened. in repet. cap. Raynuius part. 3. in gloss. qua filium ex eo suscipiens, sub n. 16. vers. addunt nonnulli, & seq. de testam. Rot. in d. Rom. filiat. coram Reverendissimo D. Carello in §. 6. denique conjectura, & decis. 164. nu. 7. vers. Nec verò part. 3. recent. & alii cumulat. per Modern. Roman. discept. 567. à num. 32. vers. Quibus addendum ac seq. Alphonf. Carrant. Hisp. de part. natural. & legitimat. c. 20. à n. 42. vers. 5. quaritur, & seq.

Fama verò, ac reputatio communis legitime non probatur per testes Octaviani Camilli, & ut necessarium esset (imò contrariis evititur) juxta Theor. Bart. in l. de minore §. plurimum sub nu. 4. vers. veniamus ergo & seq. ff. de qu. Ruin. consil. 52. n. 7. vers. potest etiam dici lib. 5. Rot. in d. Roman. fideicom. de Bonellis, 28. Novembris 1614. coram bon. mem. Ubaldo in §. nec quicquam faciunt testes, & d. dec. 164. n. 9. vers. non obstat fama p. 3. recent. & in d. Rom. filiat. 1. Julii 1639. in §. nam 1. desumpta ex fama, coram præfato SS. M. Carrillo.

Cæteræ autem conjecturæ, quæ deducuntur ex magna prædicti Tiberii sollicitudine de muliere, ac partu, quem in domo propriæ Sororis emitti, ac suscipi curavit; Ex pueri tanquam proprii filii educatione, tractatu, reputatione, confessione, ac demum institutione hæredis universalis, suadent quidem ab illo agnitionem fuisse in eum; sed non probant (aliis non concurrentibus) eum talem in præjudicium tertii & agentis ex fideicommissio, investitura, vel alio titulo independenti ab ipso Tiberio; nam aliàs facile unicuique esset ejusmodi artibus, filios sibi progignere, ad exclusionem legitimorum successorum, ut advertit Jaf. conf. 81. in hoc puncto n. 2. vers. Dico quod ista assertio, & enunciatio, & conf. 106. spectabilis, & Clarissime Domine n. 2. vers. 2. & seq. lib. 1. Alciat. in d. Rubr. de liber. & posth. sub d. n. 46. vers. cum enim non subsistat ratio. Gratian. conf. 140. nu. 44. vers. Nec obstat, & seq. lib. 1. Nat. conf. 473. sub n. 24. vers. ad contraria, Surd. conf. 552. n. 21. vers. tamen hoc procedit. Rota in rec. d. dec. 146. n. 8. vers. Item aliam p. 3. & dec. 645. sub n. 4. vers. primò quod, p. 4. & d. dec. 409. n. 33. vers. decisiones vers. ac decis. 597. sub n. 11. vers. quoniam assertio, & seq. ubi nu. 6. vers. Quo verò ad conjecturas; Et seq. bene declarantur dicta in antecedenti dec. 409. procedere respectu successione illius, & à quo actus prædicti emanarunt, non autem respectu tertii, p. 5. & in d. Rom. fideic. de Arron. coram R. P. D. meo Bichio in §. casui nostro, & alii relati per Moder. Rom. d. discept. 562. n. 77. vers. præterea, & seq.

Nec visum fuit relevare, quòd cum hæc bona ex statuto, & consuetudine Abbatiæ, essent ad quoscumque & extraneos & transitoria, ut fuit dictum in Farfen. bonorum 19. Decembris 1614. coram bo. me. Buratt. dec. 87. in rec. decis. 642. p. 1. Ideò justè potuerit Tiberius insinulare in illis hæredem dictum Octavianum Camillum.

Nam quòd eam partem, quæ subjacet fideicommissio, per Octavianum ejus Patrem ad favorem ejusdem Catharinæ, ordinato in casu, quo ille decessisset, sine filiis legitimis, & naturalibus, ut constat ex testamento condito die 1. Maii 1627, non poterat sanè de illa in extraneos disponere in præ-

Decisiones ad Tract. de Alim.

judicium substituti, l. qui filium in fin. prim. ff. ad S. C. Trebell. l. fin. §. sed quia nostra, & seq. C. com. de leg. gl. in l. conficiuntur, §. 1. in verb. testatur in fin. ff. de jur. codicill. Soc. jun. conf. 72. n. 46. vers. nec aliter lib. 1. De residuo autem ratione detractionum, vel alia ad ipsum proprio jure spectante, minus potuit in favorem illius disponere; nam estò quòd hæc bona hujusmodi sint naturæ, & ut extraneis relinquere valeant, id tamè intelligi debet de his, qui aliàs capaces existunt, non verò de incapacibus (qualis est Octavian. Camillus, cessante prætensâ legitimatione, ut fuit in antecedenti decis. probatum) l. ut gradatim §. & si lege ff. de emuner. & honor. Bald. conf. 207. Quæstio est spurius n. 3. vers. quid ergo est, lib. 2. Ruin. conf. 105. n. 11. vers. Prædicta, & lib. 3. Gab. conf. 83. à n. 3. vers. Verum, & seq. per tot. & conf. 84. à n. 36. vers. 1. quia, & seq. usque ad finem, lib. 2. Rim. conf. 2. sub n. 61. vers. nam licet & seq. lib. 1. Franc. Cald. de jur. emphyt. lib. 2. q. 7. sub n. 39. vers. quod tamen juri repugnat, & latius q. 19. à n. 28. vers. ex eo agitur, & alii relati per Moder. Rom. discept. 218. n. 35. vers. 5. conclusio, & seq. & discept. 758. à n. 22. vers. quo verò ad nominationem, & seq.

DECISIO XXIV.

R. P. D. CERRO.

In causa Romana Fideicommissi de Coronis.

Lune 28. Januarii 1647.

SUMMARIUM.

- 1 Proximitas gravati, & non gravantis attenditur.
- 2 Fæmine ad fideicommissum simpliciter vocatæ veniunt in infinitum. Nuptæ dicuntur de familia, num. 12.
- 3 Verba, & etiam, posita post orationem perfectam, stant augmentative.
- 4 Ratio conservandi agnationem, adjectâ prohibitione alienationis, inducit fideicommissum absolutum in casum mortis; & n. 16. Declara ut n. 17.
- 5 Familiæ nomine expresso veniunt etiam transversales, & agnationis nomen comprehendit omnes, num. 10.
- 6 Linea masculina posita in conditione ex statuto urb. censetur vocata. Continet transversales quando non aderant descendentes, n. 8.
- 7 Fideicommissum pro conservatione agnationis, est favorabile, tanquam odiosum est restringendum, num. 21.
- 9 Fæminas remotiores, qui vocarunt, masculos proximiores magis vocasse censentur.
- 11 Testator sicut prædilexit aliquem, ita & ejus posteritatem prædilexisse censetur, si voluisset, expressisset; valet testamentum, n. 22.
- 13 Filia fæminæ appellatione, descendentes tantum veniunt: aliter filia, aliter sorores nuncupantur, num. 15.
- 14 Nepotes ex fratribus improprie dicuntur.
- 18 Nepotum, & descendendum specificatio, post generalem mentionem familiæ, importat prædilectionem. Declara ut n. 19.
- 20 Lineæ appellatione in dubio venit effectiva.

Simon de Coronis, in suo, cum quo decessit, testamento, quantum attinet ad rem nostram, ita deposuit, In omnibus autem ipsius testatoris bonis mobilibus, & immobilibus, presentibus, & futuris ubique existentibus Juribus, &c. hæredes suos universales

d

versales fecit, instituit, & ore proprio nominavit DD. Martinum, Melchiorum, Paulum, & Franciscum, ipsius Testatoris nepotes, ex dicto D. Statio Corona ejus germano fratre, &c. Et etiam quia mediantibus facultatibus conservantur familiae, & Agnationes, & memoriae defunctorum; propterea dictus D. Testator pro ipsa familia, & agnatione conservanda, ac honore domus de Coronis, & ut bona ipsius D. Testatoris in dicta agnatione, & familia, ac posteris, & descendantibus ipsius familiae perpetuo, & usque in infinitum conserventur, voluit, atque mandavit ut bona praefata, titulo universalis institutionis, relicta, & in quibus praedicti ejus nepotes instituti sunt semper, & perpetuo in infinitum, de gradu in gradu sint, permanent, & conserventur in ipsa familia, & agnatione de Coronis, & penes supra dictos ejus nepotes haeredes institutos, ut supra, & ipsorum nepotum, & haeredum filios, nepotes, & alios descendentes masculos per masculos legitimos, & naturales perpetuo, & in infinitum, & prohibuit bona praedicta pro dicta conservatione familiae, quovis modo vendi, distrabi, pignoriari, &c. Sed semper, & perpetuo in infinitum, ut supra, permanent, & permanere debeant, ac sint penes supra dictos haeredes ejus nepotes, & alios descendentes masculos, per masculos legitimos, & naturales ex eisdem respectivè, usque in infinitum descendentes modo, & forma, ut supra, in omnibus dictum fuit, & non aliàs, & deficiente linea masculina succedant in hujusmodi hereditate, filiae feminae magis proximiores, & sic de gradu in gradum usque in infinitum, &c. & si contigerit eisdem suos descendentes, & alios, ut supra, nominatos, vel ipsorum aliquem contrafacere volentem, eundem, vel eos sic alienare volentes, vel alienantes, statim, & in continenti privatum, seu privatos respectivè dictis bonis, remanere, & bona ipsa statim devenire, & transferri debere ad ipsius alienantis, vel alienare volentis, liberos masculos, &c. & iis non extantibus ad coheredes, vel proximiores ejusdem, qui alienaverit, &c. & hoc pro honore, honestate, & dignitate domus, & familiae de Coronis, dictorumque ejus nepotum, & descendantium, ut supra.

Prædecefferunt testator Melchior, & Paulus, Franciscus verò professionem emisit in Religione Sylvestrinorum; undè post obitum Simonis, omnia illius bona fideicommissaria devenerunt ad Martinum unum ex haeredibus institutis, superstitem, qui cum obierit relicta Sulpitia unica filia, Laura de Coronis Anastasii filia, & respectivè Soror haeredum institutorum, praetendens, se, tanquam proximiorum Testatoris, ad dictum fideicommissum vocatam, introduxit iudicium coram bo. me. Card. Virile, super immisione ad possessionem bonorum illi suppositorum, sed disputato dubio sub die 27. Novembris 1627. contra ipsam fuit resolutum, eo præcipue fundamento, quia attendenda erat proximitas gravati, & consequenter admittenda Sulpitia & Martini filia, non autem proximitas gravantis, in quo gradu se praetendebat Laura, ut ex decis. 109. part. 5. recent.

Superfite Sulpitia huic resolutioni acquievit Laura, sed ea defuncta, reassumpsit eandem praetensionem contra Sulpitiam Annam Mariam de Rosis illius filiam, & haeredem, eodemque dubio repropósito coram bo. me. Merlino subrogato in locum dicti Cardinalis Virilis, antecessens resolutionem fuit confirmata, ut ex dec. 519. ead. p. 5. recent. Verùm quia Sulpitia Anna Maria, Monasterium ingressa, prævia renunciatione omnium suorum bonorum ad favorem Stephani de Rosis, ejus patris ibidem Professionem emisit, praetendente

Angelica de Coronis haeredum institutorum, ac ejusdem Lauræ germana Sorore, se successuram in bonis dicto fideicommissio suppositis, saltem post obitum praefatae Monialis. Commissa mihi ad instantiam Stephani causâ jactationis, & jactationum dedi dubium, an constet de fideicommissio, ad quod Angelica sit vocata, pro cuius affirmativa resolutione multa difficultatem faciebant.

Et primò, quòd dum vocatio foeminarum; deficientibus masculis, restricta non fuit ad primas foeminas, sed ultiores comprehendit, usque in infinitum, ibi, & deficiente linea masculina succedant in hujusmodi hereditate filiae, feminae magis proximiores, & sic de gradu in gradum usque in infinitum, &c. sicut non expiravit in Sulpitia primò admittit, sed duravit, & adhuc durat ad favorem Sulpitiae Annæ Mariae ejus filiae, ita etiam deficiente eadem Sulpitia Anna Maria, durare debeat, & comprehendere Angelicam; quæ est de familia, & agnatione Testatoris, ad trad. per Castr. conf. 198. num. 1. & 2. lib. 1. Gabr. seqq. lib. 1. Fular. de substit. qu. 484. n. 38.

Secundò quòd Testator post institutionem haeredum, & prohibita quacumque detractione, ac alienatione subjunxit illa verba: Et etiam quia mediantibus facultatibus conservantur familiae, agnationes, & memoriae defunctorum, propterea dictus D. Testator pro ipsa familia, & agnatione conservanda, ac honore Domus de Coronis, & ut bona ipsius D. Testatoris in dicta agnatione & familia, ac posteris, & descendantibus ipsius familiae perpetuo, & usque in infinitum conserventur, voluit, atque mandavit ut bona praefata titulo universalis institutionis relicta, & in quibus praedicti ejus nepotes instituti sunt, semper, & perpetuo in infinitum de gradu in gradum sint, permanent, & conserventur in ipsa familia, & agnatione de Coronis, & penes supra dictos ejus nepotes haeredes institutos, ut supra, & ipsorum nepotum, & haeredum filios, & nepotes, & alios descendentes masculos per masculos, &c. Testamentum claudit, præcisus his verbis: Et hoc pro honore, honestate, & dignitate domus, & familiae de Coronis, dictorumque ejus nepotum, & descendantium, ut supra. Undè dum Ratio conservandæ Agnationis adjecta non fuit per modum enunciationis, vel dependenter ab institutione, sed independenter, & de per se, ut ostendunt verba illa, & etiam, quæ cum sequantur post orationem perfectam, stant augmentativè, ac novæ orationis principium à præcedenti independentis important, ut tradunt Ruin. consil. 53. nu. 19. lib. 2. Rim. jun. conf. 246. nu. 83. lib. 3. Paris. conf. 46. nu. 31. & conf. 144. num. 15. lib. 4. Surd. decis. 8. n. 12. Perpetuum, & absolutum fideicommissum inducit ad favorem omnium familiae de Coronis in prima institutione, & substitutione non comprehensorum juxt. doctrin. Bart. in l. Pater filium §. fundum sub nu. 3. vers. sed si essent ff. de legat. 3. Soc. sen. conf. 251. sub nu. 6. vers. aliquando, & secundo testator non simpliciter, lib. 2. & conf. 43. n. 2. lib. 3. Alex. consil. 59. n. 2. & 4. lib. 4. Curt. jun. conf. 43. n. 11. lib. 1. Paris. consil. 52. n. 16. lib. 1. Surd. conf. 66. n. 23. & 43. cum seqq. Aldobrand. conf. 31. num. 14. & 16. lib. 1. cum aliis relatis per Grat. discept. foren. cap. 828. nu. 7. & 8. & hanc sententiam sequuta fuit Rota, divers. decis. 133. n. 6. part. 4. in recent. decis. 193. num. 6. & 7. part. 1. in Perusina fideicommissi de Bigazzinis 14. Decembris 1605. coram Litta impress. apud Giovagn. consil. 79. nu. 79. & 80. lib. 1. in

in Bononien. fideicommissi de desideriis 26. Junii 1626. coram bo. me. Merlino in recent. decis. 21. n. 31. 32. & 33. part. 5. in Romana fideicommissi de Guidis 29. Maii 1628. coram Eminentissimo D. Cardin. Verospio decis. 180. n. 9. eadem part. 5. in Romana Retentionis Domorum 23. Maii 1642. & 2. Martii 1642. coram Reverendissimo D. meo Gbislervio Prodecano, & in Romana fideicommissi de Spiritibus 22. Maii, ejusdem Anni coram R. P. D. meo Bichio.

Idque non solum ad favorem omnium de familia effectiva, sed etiam contentiva, attentis illis verbis; sint, permanent, & conserventur in ipsa familia, & agnatione de Coronis. Dum enim testator non dixit velle bona remanere in familia sua, vel simpliciter, sed expressit generale nomen totius familiae, scilicet de Coronis, & censetur contemplata Univerfa agnatio, & veniunt etiam transversales, ac illi de familia contentiva, ut firmat Bart. in l. uita n. 4. C. de Condi. lib. 11. Ruin. consil. 24. n. 5. & consil. 110. n. 14. lib. 2. Roland. conf. 23. num. 29. cum pluribus seqq. lib. 4. Gabr. conf. 132. n. 59. & seqq. & n. 70. lib. 1. Paris. conf. 92. nu. 32. lib. 2. Decian. conf. 23. nu. 3. Giovagn. d. conf. 75. nu. 5. lib. 1. Peregr. conf. 16. n. 11. lib. 3. conf. 31. n. 6. ante fin. lib. 4. & conf. 149. nu. 18. versic. secundo extat, & n. 21. lib. 5. Fular. conf. 72. n. 13. & consil. 168. n. 46. & 53. & in tract. de substit. q. 381. n. 37. Rimin. dicto conf. 482. n. 46. cum pluribus seqq. Rota divers. decis. 490. nu. 10. versic. Addebant etiam aliqui ex Domin. part. 4. cum aliis in Bononien. fideicommissi de Pancaldis 16. Febr. 1640. coram Eminentissimo D. Card. Panzirolo §. idque ne dum confirmata 10. Junii 1642. coram me, §. quod autem fideicommissum. Eoque libentius cum non adsit familia effectiva testatoris, sed ille nullo habens liberos, nec ipem illos procreandi, haeredes instituit universales praedictos suos nepotes ex Anastasio fratre, qui respectu ipsius sunt de familia Contentiva, & contentivè testatori conjunctis, consequens est ut proferendo nomen familiae de Coronis intellexerit genericè, & contentivè de omnibus agnatis, sub quibus includuntur cæteri omnes transversales, ut sic arguendo firmat Rot. decis. 193. num. 10. part. 1. recent.

Tertiò prædicta corroborantur ex aliis verbis ejusdem testamenti: & deficiente linea masculina succedant in hujusmodi hereditate filiae feminae magis proximiores, &c. Dum enim linea masculina posita fuit in conditione, tacitè vocata, & censetur ex dispositione Statuti Urbis lib. 1. cap. 142. quod licet loquatur de solis filiis, habet etiam locum in consanguineis, affinibus, agnatis, & cognatis, ut dixit Rota in Romana fideicommissi de Paluzzellis 28. Febr. 1611. & 7. Junii 1612. coram Manzanedo in recent. decis. 332. num. 2. & decis. 403. nu. 1. part. 2. & in Romana fideicommissi de Incoronatis 13. Novembris 1637. coram bo. mem. Pirovano: Et cum nomen lineæ tam effectivè, quam contentivè intelligi possit, in casu, de quo agitur, contentivè est intelligendum, Tum quia materia est favorabilis, cum agatur de fideicommissio & relicto pro conservatione agnationis ad trad. per Ruin. conf. 149. nu. 10. lib. 2. Menoch. conf. 924. nu. 8. 9. & 10. Giovagn. d. conf. 75. n. 8. lib. 1. Simon. de Præf. de interpr. ult. volunt. lib. 3. fol. 11. sub n. 4. vers. adeo quod in materia, Fular. de substit. q. 345. n. 15. Tum quia habito respectu ad lineam Testatoris, ipse, ut dictum fuit, de tempore testamenti, & Decisiones ad Tract. de Alim.

ejus obitus carebat descendantibus; & undè necessario fatendum est de linea tantum contentiva intellexisse, ut ad nostrum propositum arguit Aym. conf. 656. num. 6. bene Ruin. d. conf. 149. n. 8. lib. 2. Menoch. conf. 106. n. 229. & d. conf. 924. n. 5. & 6. Fular. ubi supra d. qu. 345. n. 13. Card. Caval. decis. 241. n. 2.

Quartò denique attenda verisimili mente testatoris, dum enim, deficientibus masculis, vocavit foeminas, etiam remotissimas, ibi, succedant in hujusmodi hereditate filiae feminae, magis proximiores, & sic de gradu in gradum usque in infinitum, Multo magis ceteri debet vocasse masculos proximiores, & cum in iis maximus amor, & benevolentia intercedere soleant, ut tradit Castr. conf. 454. n. 1. & per tot. lib. 2. Gabr. d. consil. 96. n. 15. lib. 1. Simon. de Præf. de interpr. ult. vol. lib. 1. solut. 4. n. 3. Fular. de substit. q. 484. n. 28. & 36.

Ex his enim resultare videtur vocatio Anastasii, quia licet proprio nomine vocatus non fuerit, comprehenditur tamen sub appellatione agnationis, familiae, & Domus de Coronis, tanquam Pater haeredum Institutorum, & respectivè frater testatoris, ut firmatum fuit in supra citata Bononien. fideicommissi de Pancaldis coram Eminentissimo D. Card. Panzirolo, & coram Me. Nec eo quòd Testator notam habens illius personam, de eo specialem mentionem non fecerit, argui potest, quòd noluerit in vocatione comprehendi, cum hoc contingere poterit, ex quo non creditur illum, turbato mortalitatis ordine, filiis suis superstitem fore, & ideo sufficit, quòd sit vocatus, & comprehendatur sub generali vocatione familiae, & agnationis, ut respondit Rota, coram sanctae memoriae Gregor. decis. 464. sub num. 19. versic. non obstat, & Tiburtina fideicommissi. 16. Martii 1640. coram eodem Cardin. Panzirolo.

Firmata verò vocatione Anastasii, informantes pro Angelica, ex duplici inferebant illius comprehensionem, altero ex persona ejusdem Anastasii ipsius patris, cum Testator, sicut illum dilexit, ita pariter omnem illius posteritatem etiam foeminam dilexisse censeatur ex theor. Bald. in l. cum acutissimi nu. 5. C. de fideicommissi. quam sequuti fuerunt Soc. sen. in l. cum avus n. 39. C. de condit. & demonstr. Soc. jun. conf. 126. nu. 20. lib. 1. Roman. conf. 170. n. 1. & 2. & admittit Rota in decis. hujus causa coram bo. me. Merlino n. 18. & 19. Altero ex persona propria ipsiusmet Angelicæ, quia cum agatur de fideicommissio relicto pro Conservatione agnationis, & sic comprehendente omnes de familia, tam effectivè, quam contentivè, ut firmatum fuit, consequens est ut ipsa etiam in eo comprehendatur, quamvis nupta & in aliena familia, cum adhuc dicatur de familia, & agnatione de Coronis l. pronuntiatio 95. §. familia ff. de verb. signific. l. voluntas C. de fideicommissi. dixit Rota coram sanctae memoriae Greg. d. decis. 464. n. 5. & 6. & in recent. dec. 329. nu. 30. part. 6. bon. mem. Bononien. fideicommissi de Boatteris 13. Maii 1641. & 17. Februarii 1642. coram bo. mem. Merlino, ac in sæpius allegata Bonon. fideicommissi de Pancaldis coram me, §. minus facit quod Thomasia.

His tamen minimè obstantibus Domini in negativam sententiam inclinarunt, non constare scilicet de fideicommissio, ad quod Angelica sit vocata; quia cum, deficiente linea masculina institutorum, vocata fuerit filiae feminae magis proximiores, & vocatio intelligitur de foeminis descendantibus ex iisdem haeredibus, nec